

POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Monika Koba

SSN Anna Kozłowska (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi M. P.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 13 października 2015r., sygn. akt I C (...) (wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 9 czerwca 2016 r., sygn. akt I ACa (...)) wydanym w sprawie z powództwa M. P.

przeciwko Skarbowi Państwa - Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w C.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 maja 2018 r., zażalenia M. P.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 4 stycznia 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

1. oddala zażalenie,

2. nie obciąża M. P. kosztami postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 stycznia 2018 r. Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił skargę M. P. o wznowienie postępowania w sprawie z jego powództwa przeciwko Skarbowi Państwa – Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w C. o zapłatę, zakończonego prawomocnym wyrokiem tego Sądu z dnia 9 czerwca 2016 r. sygn. I ACa (...), wskazując we motywach rozstrzygnięcia, że pismo, które skarżący złożył,

stanowiło odpis pisma, które zostało przez niego wniesione jako skarga o wznowienie postępowania w sprawie I ACa (...) i we wskazanej sprawie załatwione przez odrzucenie skargi. Stąd też odpis tego pisma nie mógł stanowić skargi o wznowienie postępowania w sprawie niniejszej i z tej przyczyny jako skarga pismo podlegało odrzuceniu.

Ponadto, o biorąc pod uwagę, że w niniejszej sprawie doszło do uzupełnienia podstaw skargi, Sąd poddał ocenie twierdzenia zawarte w piśmie ją uzupełniającym i wyraził przekonanie, że skarga nie opiera się na ustawowej podstawie wznowienia, którą miało być wykrycie nowych faktów i dowodów (art. 403 § 2 k.p.c.), nie został bowiem dołączony Europejski Tytuł Wykonawczy ani też wskazywane przez skarżącego pismo z dnia 25 lutego 2016 r.

W zażaleniu na to postanowienie powód domagał się jego uchylenia i przekazania sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania, zarzucił naruszenie art. 410 § 2 k.p.c. oraz art. 233 § 1 i art. 403 § 2 k.p.c. przy czym domagał się przeprowadzenie dowodu z Europejskiego Tytułu Wykonawczego dla uwiarygodnienia istnienia wierzytelności przysługującej mu do pozwanego.

Sąd Najwyższy zaważył, co następuje:

W aktach sprawy brak jest Europejskiego Tytułu Wykonawczy, na który powołuje się skarżący, a Wyroki Europejskiego Sądu Polubownego Sądu Arbitrażowego w C. z siedzibą w L. działającego przy Regionalnym Klubie Biznesu w O., sygn. akt [...] /2018 i sygn. akt [...] /2018 nie pozwalają stwierdzić, że są to wyroki mające moc obowiązującą w polskim porządku prawnym (por. art. 1212 k.p.c.). Ponadto, Sąd Apelacyjny trafnie zauważył, że obowiązkiem skarżącego, wobec powołania podstawy wznowienia z art. 403 § 2 k.p.c., było wykazanie związku tego wyroku czy też tytułu egzekucyjnego ze sprawą, w której złożył skargę o wznowienie postępowania a więc wykazanie jego wpływu na wynik sprawy, jak bowiem stwierdził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 6 lipca 2016 r. II PZ 13/16 (nie publ.), w art. 403 § 2 k.p.c. chodzi o takie okoliczności faktyczne lub środki dowodowe, które dotyczą podstawy pozwu, w szczególności jego podstawy faktycznej, które uzasadniają przytoczony w pozwie stan faktyczny. Skarżący ani w

skardze o wznowienie postępowania, ani w piśmie z dnia 30 października 2017 r., ani też w zażaleniu związku takiego nie wskazuje.

Wobec powyższego brak było podstaw do uwzględnienia zażalenia (art. 394¹ § 2 i 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.).

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 i art. 398²¹ k.p.c.

aj